

Tả cảnh sông Hồng

Nếu như mỗi con sông là biểu tượng cho từng vùng miền thì người miền Trung, người miền Nam tự hào về vẻ đẹp của con sông Hương, con sông Cửu Long còn người miền Bắc chúng em hãnh diện về cảnh đẹp của con sông Hồng.

Nhìn từ trên cao, nó như một dải lụa mềm mại, khổng lồ vắt ngang qua vùng đồng bằng châu thổ. Lòng sông rộng và sâu, nước dâng đầy và đỏ như màu gạch non mỗi khi mùa lũ đến. Mặt sông cũng giống như một con người mang nhiều tâm trạng khác nhau. Khi thời tiết đẹp, mặt sông phẳng lặng như ai đó đang trầm tư suy nghĩ. Lúc thời tiết xấu, sông gồng mình lên chống chọi với gió bão, khuôn mặt tức giận, nước xô đẩy liên tục và vội chạy, có những đoạn nước chảy xiết như muốn nuốt chửng mọi thứ. Thỉnh thoảng, vài cô bèo lục bình cài lên mái tóc của sông những cái nơ tím nhìn sông lại điệu đà như một thiếu nữ. Trên sông, thuyền và sà lan rẽ sóng nước lao nhanh như gió. Gió cổ vũ các chị sóng thi chạy vào bờ rồi tung bọt trắng xóa. Dù mưa hay nắng người dân chài quê em vẫn chịu khó kiếm sống trên sông bằng nghề đánh bắt cá. Sông bên lở bên bồi. Bãi được bồi thường được các bác nông dân quê em trồng rau vì thế lúc nào bãi cũng xanh mướt một màu. Bầy chim trò chuyện ríu rít trên cánh đồng rộng mênh mông ở ven sông. Bên lở thường được nhà nước kè để bảo vệ cuộc sống của người dân khi mùa mưa bão đến. Những khóm tre nghiêng mình tựa như đang đợi người nào từ bãi bồi bên kia trở về. Các buổi chiều hè, bố mẹ em thường ngồi gần bãi đất trống gần sông, quan sát em và các bạn chạy nhảy. Những lúc như vậy chúng em được tận hưởng những làn gió của sông, nó đem đến cảm giác khoan khoái khó tả. Con sông Hồng giống như một người mẹ nuôi dưỡng mảnh đất và tâm hồn người dân quê hương em bằng dòng nước ngọt ngào và tình yêu bao la.

Quê em mà thiếu hình ảnh con sông Hồng chắc sẽ thiếu đi một nửa linh hồn. Những đứa trẻ như em đã lớn lên được cũng một phần nhờ con sông này vì thế em sẽ bảo vệ dòng sông quê mình.

Tác giả Trịnh Phương Ân lớp 5A1